

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR BALCIA INSURANCE SE
GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-08-04 Nr. 429-272
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėja), atstovaujama X. Y. (toliau – pareiškėjos atstovas), ir *Balcia Insurance SE*, veikianti Lietuvoje per įsteigtą filialą (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl draudiko nustatyto eismo įvykyje sugadinto pareiškėjos automobilio remonto išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydžio pagrįstumo. Įvertinus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad draudikas įrodymais pagrindė teisingai nustatęs draudimo išmokos dydį, o pareiškėja draudiko sprendimo nenuginčijo objektyviais įrodymais, todėl pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas išmokėti didesnę draudimo išmoką yra atmestas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. gruodžio 5 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu dėl transporto priemonės valdytojo, kurio civilinę atsakomybę yra apraūdęs draudikas, kaltės buvo padaryta žala pareiškėjos transporto priemonei „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – automobilis).

Eismo įvykio (toliau – įvykis) administravimo metu draudikas buvo nustatęs, kad automobilio rinkos vertės dydis yra 3 181 Eur, todėl, atsižvelgdamas į tai, kad automobilio remontas viršija 75 procentus jo vertės, draudikas sprendė, kad automobilio remontas nėra tikslingas.

Pareiškėjos atstovas, nesutikdamas su draudiko atliktu žalos apskaičiavimu, nurodė, kad draudikas netinkamai nustatė automobilio rinkos vertę. Pareiškėjos atstovas pabrėžė, kad automobilis yra kolekcinis ir istorinės vertės, todėl šios aplinkybės lemia didesnę jo rinkos vertę. Be to, pareiškėjos atstovas pabrėžė, kad draudikas nepagrįstai keičiamų detalių vertę sumažino 75 procentų detalių nuvertėjimo suma, kadangi dėl automobilio specifikos jo detalės turi būti keičiamos originaliomis dalimis ir nuvertėjimo dydis turi būti koreguojamas.

Draudikas, įvertinęs pareiškėjos atstovo argumentus dėl didesnės automobilio rinkos vertės, atliko automobilio rinkos vertės perskaičiavimą. Draudikas pabrėžė, kad automobilio rinkos vertė yra 7 079 Eur, o automobilio remonto išlaidų be PVM suma yra 2 583,15 Eur. Remdamasis šiomis aplinkybėmis, draudikas nurodė, kad automobilio remontas yra tikslingas ir draudimo išmoka gali būti apskaičiuota pagal automobilio remonto išlaidų dydį.

Pareiškėjos atstovas, nesutikdamas su draudiko apskaičiuota automobilio atkūrimo išlaidų suma, nurodė, kad draudiko rekomenduota remonto įmonė UAB „Akstė - servisas“ nustatė 3 000 Eur sumą viršijantį automobilio remonto išlaidų dydį. Pareiškėjos atstovas draudikui nurodė, kad, siekiant taikaus susitarimo, dėl įvykio turi būti išmokėta 3 950 Eur draudimo išmoka.

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

¹ Galioja nuo 2024 m. balandžio 29 d.

Draudikas, siekdamas geranoriškai išspręsti susidariusią ginčo situaciją, pareiškėjos atstovą informavo, kad jis priėmė sprendimą keičiamoms automobilio detalėms netaikyti nusidėvėjimo sumos ir draudimo išmoką apskaičiuoti pagal remonto įmonės UAB „Akstė – servisas“² atliktą automobilio remonto išlaidų (be PVM) apskaičiavimą. Draudikas pabrėžė, kad, remiantis minėtos remonto įmonės nustatytomis automobilio remonto išlaidomis, draudimo išmokos dydis yra 3 709,12 Eur.

Pareiškėjos atstovas, nesutikdamas su draudiko siūlomu draudimo išmokos dydžiu, nurodė, kad jo siūlymas dėl kompromisinio sprendimo susidariusios ginčo situacijos atveju negalioja ir draudiko siūloma draudimo išmoka turėtų būti išmokėta tik, kaip neginčijamos draudimo išmokos suma.

Draudikas pareiškėjos atstovui nurodė, kad draudimo išmokos dydis buvo apskaičiuotas, remiantis teisiniu reglamentavimu ir remonto įmonės, kurioje pareiškėjos atstovas sutiko atlikti automobilio remontą, atliktu automobilio būtinųjų automobilio atkūrimo išlaidų apskaičiavimu. Todėl draudikas pareiškėjos atstovą informavo apie dėl įvykio išmokamą 3 709,12 Eur draudimo išmoką.

Ginčo reikalavimai

Išmokėti papildomą draudimo išmoką, kuri atlygintų dėl įvykio patirtą 4 100 Eur žalą.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjos atstovas pabrėžė, kad dėl įvykio metu sugadinto automobilio jam buvo suteiktas pakaitinis automobilis, kurio nuomos paslaugų teikimas, draudiko sprendimu, nuo 2026 m. vasario 20 d. buvo nutrauktas. Todėl, pareiškėjos atstovo teigimu, jis negali sutikti su anksčiau draudikui siūlytu 3 950 Eur dėl įvykio mokėtinos draudimo išmokos dydžiu³.

Be to, pareiškėjos atstovo teigimu, aplinkybės, kad draudikas pakeitė sprendimą dėl automobilio remonto tikslingumo ir nusprendė keičiamoms automobilio detalėms netaikyti 75 procentų nuvertinimo dydžio, draudimo išmoką apskaičiuojant pagal remonto įmonės UAB „Akstė – servisas“ atliktą automobilio remonto išlaidų nustatymą, pagrindžia draudiko nustatyto pirminio draudimo išmokos dydžio nepagrįstumą. Todėl, pareiškėjos atstovo teigimu, šios aplinkybės taip pat yra reikšmingos keliamo reikalavimo dėl didesnės draudimo išmokos išmokėjimo vertinimui.

Pareiškėjos atstovas draudikui teiktoje pretenzijoje dėl draudimo išmokos dydžio taip pat nurodė, kad jis supranta, jog pagal teisinį reglamentavimą draudimo išmoką apskaičiuojant pagal būtinąsias, o ne pagal faktiškai patirtas automobilio remonto išlaidas, į žalos dydį PVM išlaidų suma nėra įskaičiuojama. Tačiau, pareiškėjos atstovo teigimu, „realiai remontuojant transporto priemonę išlaidos neišvengiamai patiriamos rinkos sąlygomis, t. y. įsigyjant dalis ir paslaugas už kainą, kurią sudaro ir mokesčiai. Todėl vien formalus žalos skaičiavimas ne visada reiškia, kad nukentėjęs asmuo realiai gali atkurti transporto priemonę be papildomų nuosavų lėšų“.

Be to, pareiškėjos atstovo teigimu, draudimo išmokos dydis taip pat turėtų būti perskaičiuotas dėl pareiškėjos atstovo patirtų nepatogumų dėl užsitęsusio įvykio administravimo.

Draudikas, nesutikdamas su pareiškėjos atstovo nurodytomis aplinkybėmis, pabrėžė, kad pakaitinis automobilis buvo suteiktas geranoriškai, o sprendimas žalos byloje buvo priimtas dar 2026 m. sausio 12 d. Draudikas nurodė, kad draudimo išmoka negalėjo būti išmokėta, kadangi draudikui nebuvo pateikti draudimo išmokos išmokėjimui būtini duomenys⁴.

Be to, draudikas nurodė, kad pareiškėjos atstovo ginčijamas draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos dydis, nepateikiant reikalavimą dėl didesnės draudimo išmokos mokėjimo pagrindžiančių įrodymų, negali būti vertinamas, kaip draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos išmokėjimo vilkinimas.

Draudikas nurodė, kad jis priėmė pareiškėjai palankų sprendimą dėl 3 709,12 Eur draudimo išmokos išmokėjimo, įvertinęs pareiškėjos atstovo nurodytas aplinkybes dėl reikalaujamo draudimo išmokos dydžio. Draudikas nurodė, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota pagal remonto įmonės UAB „Akstė – servisas“ nustatytą 3 709,12 Eur automobilio

² Minėtos remonto įmonės sudarytoje automobilio remonto sąmatoje detalių keitimui būtinų išlaidų dydis buvo apskaičiuotas, detalėms netaikant nusidėvėjimo.

³ Kuris buvo pasiūlytas, siekiant taikaus susitarimo kilusio ginčo atveju.

⁴ T. y. nebuvo pateikta pareiškėjos banko sąskaitos, į kurią būtų pervesta draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos suma, duomenų.

remonto išlaidų (be PVM) sumą. Todėl draudikas nurodė, kad jis neturi pagrindo tenkinti pareiškėjos atstovo draudikui pateiktose pretenzijose ir kreipimesi į Lietuvos banką nurodyto keliamo reikalavimo išmokėti įrodymais nepagrįstą 4 100 Eur žalos dydį atlyginančią draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

*Siekiant išspręsti tarp pareiškėjos ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina įvertinti, **ar draudikas, vadovaudamasis teisiniu reglamentavimu ir įvykio tyrimo metu surinktais įrodymais, nustatė pagrįstą automobilio remonto išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydį.***

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą (toliau – TPVCAPD) reglamentuoja TPVCAPD įstatymas (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamieji teisės aktai. TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad draudimo išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis nustato, kad turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas arba – šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį.

Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių⁵ (toliau – Taisyklės) 14 punktas nustato, kad žalos dėl turto sunaikinimo dydis nustatomas pagal sunaikinto turto rinkos vertę iki sunaikinimo ir likutinę vertę po eismo įvykio. Turtas laikomas sunaikintu, kai jį remontuoti ekonomiškai netikslinga. Turta remontuoti ekonomiškai netikslinga, jeigu būtinos automobilio remonto išlaidos yra lygios ar viršija 75 procentus turto rinkos vertės iki eismo įvykio arba didesnės.

Taisyklių 15 punktas nustato, kad žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, dydis nustatomas pagal turėtas sugadinto turto remonto išlaidas, būtinas turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinosios remonto išlaidos (be pridėtinės vertės mokesčio) sugadinto turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų detalių ir (ar) dalių vertė (sumažinant išlaidas keičiamų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimo verte), dažymo medžiagų vertė, taip pat sugadinto turto transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos papildomos išlaidos⁶.

⁵ Patvirtintų 2004 m. birželio 23 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 795.

⁶ Taisyklių 15 punkte taip pat detalizuojama, kad būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius remonto darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais, nustatytais specializuotose remonto išlaidų apskaičiavimo programose. Sugadinto turto sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu atlikus remontą jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo pasirenka sugadinto turto sugadintas detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos (atlikus remontą atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus), pakeisti naujomis,

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, nevirsijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Nagrinėjamu atveju įvykio administravimo metu pareiškėjos atstovo draudikui nurodytų ginčijamų aplinkybių dėl automobilio rinkos vertės dydžio⁷ vertinimas nėra teisiškai reikšmingas, kadangi draudikas įvykio administravimo metu pakeitė sprendimą dėl automobilio remonto tikslingumo. Kadangi automobilio rinkos vertės dydžio, turinčio reikšmės išmokamos draudimo išmokos dydžiui, nustatymas yra reikšmingas tik tuo atveju, jei yra mokama pagal automobilio rinkos ir likutinės verčių skirtumą apskaičiuota draudimo išmoka⁸, todėl ginčo aplinkybių vertinimui yra reikšminga vertinti, ar draudiko nustatytas draudimo išmokos, atlyginančios būtinąsias automobilio remonto išlaidas, dydis yra pagrįstas.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad įvykio administravimo metu pareiškėjos atstovas buvo sutikęs, kad automobilio remontas būtų atliekamas draudiko rekomenduotoje remonto įmonėje UAB „Akstė - servisas“. Be to, siekdamas ginčo taikiu būdu išsprendimo, pareiškėjo atstovas, draudikui keldamas reikalavimą dėl papildomos draudimo išmokos išmokėjimo, taip pat rėmėsi šios remonto įmonės atliktu automobilio būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimu. Todėl nėra pagrindo spręsti, kad UAB „Akstė - servisas“ atliktas automobilio remonto išlaidų apskaičiavimas yra nepagrįstas ir kad jis įvykio administravimo metu buvo ginčijamas.

Be to, pažymėtina, kad draudikas priėmė geranorišką sprendimą netaikyti nusidėvėjimo keičiamoms detalėms, įvertinęs pareiškėjos atstovo nurodytas aplinkybes dėl automobilio specifikos, turinčios įtaką keičiamų automobilio detalių nuvertinimui. Todėl nagrinėjamu atveju šalių ginčas iš esmės kyla tik dėl PVM išlaidų iš UAB „Akstė - servisas“ apskaičiuotos automobilio remonto išlaidų sumos išskaičiavimo.

Kaip minėta, remiantis Taisyklių 15 punktu, PVM išlaidų suma yra išmokama tik automobilio remonto atlikimo atveju. Nagrinėjamu atveju nėra šalių ginčo, kad automobilio remontas nebuvo atliktas ir kad PVM išlaidos pareiškėjos nebuvo patirtos. Pažymėtina, kad pareiškėjos atstovo teiginiai dėl galimų patirti papildomų išlaidų automobilio detalių eismo įvykio metu sunaikinimo atveju, taip pat nurodytos aplinkybės dėl žalos dydžio su draudiku derinimo veiksmų nenuginčija draudiko pagal teisinį reglamentavimą atlikto automobilio būtinųjų išlaidų apskaičiavimo teisingumo.

Sutiktina su draudiko atsiliepime į pareiškėjos atstovo kreipimąsi nurodytomis aplinkybėmis, kad vien prielaida, jog ateityje galės būti patirtos PVM išlaidos, negali pagrįsti pareiškėjos atstovo nurodytų aplinkybių, kad į automobilio remonto išlaidas turi būti įskaičiuota PVM išlaidų suma, ir nenuginčija draudiko atlikto automobilio būtinųjų remonto išlaidų dydžio nustatymo.

Vertinant pareiškėjos atstovo draudikui pateiktose pretenzijose nurodytus teiginius, kad kompromisinio sprendimo siekimas žalos byloje nėra galimas, kadangi nuo 2026 m. vasario 20 d. nebuvo teikiamos pakaitinio automobilio nuomos paslaugos, pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju nėra ginčo dėl pakaitinio automobilio nuomos išlaidų atlyginimo. Pareiškėjos atstovas, draudikui keldamas reikalavimą dėl didesnės draudimo išmokos mokėjimo, nesirėmė aplinkybėmis, kad didesnė draudimo išmoka turi būti išmokėta dėl draudiko nustatyto nepagrįsto pakaitinio automobilio nuomos išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydžio.

Pareiškėjos atstovas tik rėmėsi aplinkybėmis, kad draudikas nustatė nepagrįsto dydžio būtinąsias automobilio remonto išlaidas. Todėl pareiškėjos atstovės teiginiai, kad didesnė

atsakingas draudikas ar Biuras atlygina būtinąsias remonto išlaidas, kuriomis šiuo atveju laikomos remontuotinos detalės ir (ar) dalies remonto išlaidos. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo sugadintą transporto priemonę remontuoja pas draudiko ar Biuro rekomenduotą remonto paslaugų teikėją arba pasirinktą remonto paslaugų teikėją, kuriam draudikas ar Biuras raštu pritarė, keičiamų sugadintų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimas neskaičiuojamas, jeigu nėra galimybių jų suremontuoti, kad atlikus remontą sugadintos detalės ir (ar) dalys atitiktų techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus, ir nėra galimybių remontui naudoti dėvėtų ar neoriginalių detalių ir (ar) dalių, atitinkančių techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus.

⁷ Atsižvelgiant į automobilio istorinę ir kolekcinę vertę.

⁸ T. y. automobilio rinkos vertės apskaičiavimas yra reikšmingas, draudikui priimant sprendimą dėl automobilio remonto tikslingumo, tačiau jis nėra reikšmingas, apskaičiuojant draudimo išmoką pagal būtinąsias automobilio remonto išlaidas, kai yra priimamas sprendimas, jog pagal automobilio rinkos vertės ir jo atkūrimo išlaidų dydžius automobilį yra tikslinga remontuoti.

draudimo išmoka turi būti išmokėta, atsižvelgiant į tai, kad pakaitinio automobilio nuomos paslaugos nebuvo teikiamos nuo 2026 m. vasario 20 d., negali pagrįsti pareiškėjos atstovo nurodytų aplinkybių dėl Įvykio patirto 4 100 Eur nuostolio dydžio.

Kaip minėta, automobilio remonto išlaidos buvo apskaičiuotos, atsižvelgiant į pareiškėjos atstovo argumentus dėl nusidėvėjimo keičiamoms automobilio detalėms netaikymo ir, vadovaujantis remonto įmonės, kurioje, pareiškėjos atstovo pageidavimu, automobilio remontas gali būti atliekamas ir su kurios atliktu automobilio būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimu pareiškėjos atstovas buvo sutikęs, atliktu automobilio atkūrimo išlaidų nustatymu. Pareiškėjos atstovo teiginiai dėl Įvykio administravimo metu draudiko, siekiant taikaus ginčo išsprendimo, atlikto žalos dydžio perskaičiavimo ir su perskaičiuotos žalos dydžiu nesutampančio pirminio draudimo išmokos dydžio apskaičiavimo, nenuginčija 3 709,12 Eur draudiko išmokėtos draudimo išmokos dydžio nustatymo teisingumo.

Todėl, remiantis Įvykio administravimo metu surinktų įrodymų visumos įvertinimu, pažymėtina, kad draudiko nustatytas 3 709,12 Eur draudimo išmokos dydis atitinka teisinį reglamentavimą ir neprieštarauja pareiškėjos atstovo pateiktiems duomenims, kuriais jis grindžia savo reikalavimą dėl papildomos draudimo išmokos mokėjimo.

Išvada

Draudikas pareiškėjos atstovo pateiktų ir Įvykio administravimo metu surinktų įrodymų pagrindu tinkamai įvertino automobilio remonto išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydį. Todėl pareiškėjos draudikui keliamas reikalavimas išmokėti papildomą draudimo išmoką, kuri atlygintų dėl Įvykio patirtą 4 100 Eur žalą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį⁹.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus
vadovas, pavaduojantis departamento direktorių

Laurynas Lipskis

⁹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.